

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină și moșneagul, un cucuș; găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi și baba mânca o mulțime de ouă; iar moșneagului nu-i da nici unul. Moșneagul, într-o zi, perdu răbdarea și zise:

– Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

– Da' cum nu, zise baba, care era foarte zgârcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucușul tău să facă ouă și-i mănca; că eu așa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticios și hapsin, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute și degrabă cucușul și-i dă o bataie bună, zicând:

– Na! Ori te ouă, ori du-te de la casa mea, ca să nu mai strici mâncarea degeaba.



Ucoșul, cum scăpă din mâinile moșneagului, fugi de-a-casă și umbla pe drumuri, bezmetec. Și cum mergea el pe-un drum, numai iată găsește o punguță cu doi bani. Și cum o găsește, o și ia în clonț și se întoarță cu dânsa înapoi către casa moșneagului.

